

**ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
ของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
สิรินญา มะลิ, ปิยะนุช ไชยพัฒน์ และ กาญจนา ปินตาคำ**

สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ จำนวน 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ความรู้ และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดอบรม ออกแบบกิจกรรมและวางนโยบายให้กับแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ที่ทำงานในชุมชนให้มีความปลอดภัยในการทำงานและมีสุขภาพที่ดีต่อไป

คำสำคัญ : ความรู้, ทัศนคติ, พฤติกรรมความปลอดภัย, แรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์

**The Relationships between Individual Factors, Knowledge, and Attitudes with Work
Safety Behavior among Paint Furniture Workers in Phrae Province
Sirinya mali, Piyanut Chaiput and Kanjanar Pintakham**

Occupational Health and Safety Program, School of Health Science, Chiang Rai Rajabhat University

Abstract

The purpose of this survey research was to study the relationship between individual factors, knowledge, and attitudes with work safety behavior of 400 among paint furniture workers in Phra Luang sub-district, Sung Men district, Phrae province. The purposive sampling technique was used. Measurement tool, the questionnaires used to survey knowledge, attitudes and work safety behavior. Data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and chi - square test. The results showed that education levels, average monthly income, getting work safety knowledge, knowledge and attitudes were correlated to work safety behavior at 0.05 statistically significant levels. From the data found that Phra Luang sub-district, Sung Men district, Phrae province can be use the basic research results for training, design activities and set policies of paint furniture workers to work in communities to be safe for work and good health.

Keyword: Knowledge, Attitudes, Work Safety Behavior, Paint Furniture Workers

บทนำ

อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของประเทศไทย มีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2562) จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ทำการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักเป็นอันดับที่ 8 ของประเทศ มีโรงงานเฟอร์นิเจอร์จำนวน 1,700 แห่ง ผลิตโต๊ะ เติง ตู้ และของใช้อื่นๆ โดยมีแรงงานประมาณ 30,000 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่, 2552) กระจายไปทั่วทั้งจังหวัด เนื่องจากเป็นการจ้างงานให้กับประชาชนในหมู่บ้านทำเฟอร์นิเจอร์และทำเฟอร์นิเจอร์ภายในบ้านของตนเอง เพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์หรือร้านจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ภายในจังหวัด จึงทำให้เกิดแรงงานนอกระบบขึ้นมากในจังหวัด กลุ่มแรงงานนอกระบบที่ทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นอาชีพหนึ่งที่มีความเสี่ยงค่อนข้างสูงในการทำงาน ระหว่างการทำงานแรงงานเหล่านี้มีโอกาสสัมผัสกับปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ ดังนี้ สัมผัสเสียงดังจากการเลื่อยไม้ สัมผัสความสั่นสะเทือนจากการใช้สว่านเจาะไม้ สัมผัสฝุ่นไม้จากการไสไม้ ทำให้เกิดอาการผื่นคัน บริเวณผิวหนัง โรคภูมิแพ้ หอบหืด หายใจลำบาก หรือก่อให้เกิดมะเร็งที่โพรงจมูก สัมผัสสารเคมีจากการใช้สี ทินเนอร์ แลคเกอร์ ทำให้เกิดการระคายเคืองผิวหนังอาการผื่นปฏิกิริยาในระบอบทางเดินหายใจ และมีอาการผื่นปฏิกิริยาของระบบประสาท (ชวพรพรรณ จันท์ประสิทธิ์และคณะ, 2553, อนามัย (ธีรวิโรจน์) เทศกะทีก, 2551) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยอันตรายด้านจิตสังคมมีส่วนสำคัญ เพราะในการทำงานที่เร่งรีบเพื่อให้ทันเวลาที่กำหนด หรือชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน โดยเฉพาะเกินกว่ากฎหมายกำหนด คือ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2550) ความรับผิดชอบในงาน ปริมาณงานที่หนักหรือมากเกินไป สัมพันธภาพระหว่างนายจ้างและเพื่อนร่วมงานจะส่งผลให้เกิดความเครียด จากการ

สังเกตพบว่าแรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ในหมู่บ้านมีทุกเพศ ทุกวัย มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ไม่ถูกต้อง เช่น การไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ทำทางการทำงานที่ไม่ถูกต้อง เนื่องด้วยแรงงานเหล่านี้เป็นแรงงานนอกระบบ ทำให้ทำงานตามความสะดวกของตนเอง จึงไม่พึงระวังความปลอดภัยต่อสุขภาพของตนเองเท่าที่ควร

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานให้กับแรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ ส่งเสริมให้แรงงานเหล่านั้นมีสุขภาพที่ดี ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคมถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยเป็นประชาชนในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้งหมด 5 หมู่บ้าน จำนวน 3,920 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่, 2562)

กลุ่มตัวอย่างคำนวณโดยใช้สูตรของ W.G.cochran (1953) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน ทำการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงใน

แรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ในแต่ละหมู่บ้านตาม
สัดส่วนประชากรทั้ง 5 หมู่บ้าน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ
ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

ตำบล/ หมู่บ้าน	บ้าน ปกติ (หลัง)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	กลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1	377	434	455	889	91
หมู่ที่ 2	237	319	312	631	64
หมู่ที่ 3	331	397	474	871	89
หมู่ที่ 4	200	287	314	601	61
หมู่ที่ 5	368	438	490	928	95
รวม	1,513	1,875	2,045	3,920	400

(แหล่งที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง
อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่, 2562)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบ
ถามความรู้ ทักษะและพฤติกรรมความปลอดภัย
ในการทำงาน โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย
ส่วนบุคคลของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์
ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ
การศึกษา โรคประจำตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ประสบการณ์การทำงาน และการได้รับความรู้
เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสี
เฟอร์นิเจอร์ จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้ด้าน
ความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 15 ข้อ โดย
คำถามจะเป็นการตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ เกณฑ์การ
แปลผลของแบบสอบถามกำหนดเกณฑ์ช่วง
คะแนนออกเป็น 3 ระดับโดยการคำนวณช่วงกว้าง
ของชั้นได้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

- 1-5 คะแนน หมายถึง ความรู้น้อย
- 6-10 คะแนน หมายถึง ความรู้ปานกลาง
- 11-15 คะแนน หมายถึง ความรู้ดี

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับ
ทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน เป็น
คำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ดัดแปลงของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 15
ข้อ โดยแต่ละข้อคำถามมีคะแนนดังนี้

- เห็นด้วย เท่ากับ 3
- ไม่แน่ใจ เท่ากับ 2
- ไม่เห็นด้วย เท่ากับ 1

เกณฑ์การแปลผลกำหนดเกณฑ์ช่วง
คะแนน 3 ระดับดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)
0.67 - 1.33 คะแนน หมายถึง ทัศนคติไม่ดี
1.34 - 2.00 คะแนน หมายถึง ทัศนคติปานกลาง
2.01 - 3.00 คะแนน หมายถึง ทัศนคติดี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเป็นคำถาม
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดัดแปลง
ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 14 ข้อ โดย
แต่ละข้อคำถามมีคะแนนดังนี้

- ปฏิบัติเป็นประจำ เท่ากับ 3
- ปฏิบัติบางครั้ง เท่ากับ 2
- ไม่เคยปฏิบัติ เท่ากับ 1

เกณฑ์การแปลผลกำหนดเกณฑ์ช่วง
คะแนน 3 ระดับดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)
0.67 - 1.33 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมไม่ดี
1.34 - 2.00 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมปานกลาง
2.01-3.00 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมดี

ขั้นตอนการดำเนินการและรวบรวมข้อมูล
มีการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากสำนักวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลการวิจัย ไป
ยังผู้ใหญ่บ้าน ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่

2. ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) ของแบบสอบถามโดยปรึกษา
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าแบบสอบถามได้
ค่า IOC เท่ากับ 0.85

3. ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) ที่โรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 40 คน

5. นำแบบสอบถามที่มีความตรงและความเที่ยงที่เชื่อถือได้ไปใช้เก็บข้อมูลในแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 400 คน ในเขตตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

5. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และดำเนินการตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ ความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล และทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทักษะ กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของค่าไคสแควร์

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เลขที่ อว. 0611.04/1249

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน (ร้อยละ 55.3) มีช่วงอายุ 39- 49 ปี จำนวน 149 คน (ร้อยละ 37.30) สถานภาพสมรส จำนวน 269 คน (ร้อยละ 67.30) ระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.80)

ไม่มีโรคประจำตัว 327 คน (ร้อยละ 81.80) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 176 คน (ร้อยละ 44.00) มีประสบการณ์ทำงาน 0 – 6 ปี จำนวน 171 คน (ร้อยละ 42.80) และเคยได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 274 คน (ร้อยละ 68.50)

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ พบว่าระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย (จำนวน)			p-value
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	
เพศ				
ชาย	171	8	0	0.52
หญิง	208	13	0	
อายุ				
17 – 27 ปี	52	3	0	0.55
28 – 38 ปี	125	10	0	
39 – 49 ปี	142	7	0	
50 – 60 ปี	47	1	0	
61 – 71 ปี	13	0	0	
สถานภาพ				
โสด	92	7	0	0.71
สมรส	256	13	0	
หย่า/แยกกัน	18	1	0	
หม้าย	13	0	0	

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย (จำนวน)			p-value
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	
การศึกษา				
ไม่ได้เรียน	11	3	0	
ประถมศึกษา	129	2	0	
มัธยมศึกษา	91	4	0	
ตอนต้น				
มัธยมศึกษา	38	3	0	0.02*
ตอนปลาย				
อนุปริญญาตรี	95	7	0	
/ปวส/ปวช.				
ปริญญาตรี	15	2	0	
โรคประจำตัว				
มี	72	2	0	0.39
ไม่มี	307	19	0	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				
น้อยกว่า 5,000 บาท	17	3	0	
5,001 – 10,000 บาท	164	4	0	0.00*
10,001 – 15,000 บาท	172	4	0	
มากกว่า 15,000 บาท	26	10	0	
ประสบการณ์การทำงาน				
0 – 6 ปี	161	10	0	0.83
7 – 12 ปี	128	8	0	
13 – 18 ปี	41	1	0	
มากกว่า 19 ปี	49	2	0	
ได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน				
เคย	266	8	0	0.00*
ไม่เคย	113	13	0	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับระดับการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับความรู้	ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย (จำนวน)			p-value
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	
ดี	374	18	0	
11 – 15 คะแนน				
ปานกลาง	5	3	0	0.00*
6 – 10 คะแนน				
รวม	379	21	0	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติกับระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับทัศนคติ	ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย (จำนวน)			p-value
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	
ดี	372	15	0	
2.01 - 3.00 คะแนน				
ปานกลาง	7	6	0	0.00*
1.34 - 2.00 คะแนน				
รวม	379	21	0	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่าระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลพบว่าแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ส่วนมากมีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างแตกต่างกัน เนื่องด้วยปัจจุบันฝีมือแรงงานมักจะได้รับความนิยมนอกจากวัยหนุ่มสาวมากขึ้น ทำให้มีแรงงานที่จบปริญญาตรีอนุปริญญาตรี ปวช. หรือ ปวส. ประมาณ 110 คน และจากข้อมูลพื้นฐานพบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีอยู่ระหว่าง 17- 49 ปี ทำให้ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัญชลา ศรีสวัสดิ์ (2546) ศึกษาความรู้ ทักษะ พฤติกรรมต่อความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของคณาจารย์ส่วนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เหล็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าคณาจารย์ที่มีการศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมต่อความปลอดภัยในการทำงานสูง เนื่องจากมีความรู้และความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยค่อนข้างมากกว่าแรงงานคนอื่นๆ ในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ถือเป็นแรงงานนอกระบบ ทำให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากต้องการปริมาณงานที่ค่อนข้างมาก เพื่อให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น จึงทำงานล่วงเวลา บางครั้งอาจทำให้เกิดความล้าในในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธรรมรักษ์ ศรีมารุตและคณะ (2555) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต พบว่า จำนวนชั่วโมงการทำงานและการทำงานล่วงเวลา ทำให้ร่างกายเกิดความเมื่อยล้าใน

การทำงาน ส่งผลให้เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ ทำให้แรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงานมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จะได้รับความรู้หรือข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันไปแล้วแต่โอกาสของแรงงานแต่ละคน เช่น การพูดคุยกันของเพื่อนบ้าน บุคคลในครอบครัว อสม. โทรทัศน์และวิทยุ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ มีความรู้อยู่ในระดับดี ร้อยละ 98.00 และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากการสอบถามพบว่าแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานจากแหล่งต่างๆ เช่น เพื่อนบ้านบุคคลในครอบครัว อินเทอร์เน็ต วิทยุ อสม. โทรทัศน์ การอ่านหนังสือพิมพ์ และผู้ใหญ่บ้าน ทำให้มีความรู้ในเรื่องความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ดี จึงส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์อยู่ในระดับดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ธวัช เหลืองวสุธา (2556) ศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัท คอทโก้ เมททอลเวอร์คส์ จำกัด จังหวัดระยอง พบว่าความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ กัญชลา ศรีสวัสดิ์ (2546) ศึกษาความรู้ ทักษะ พฤติกรรมต่อความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของคณาจารย์ส่วนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เหล็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าความรู้ไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อาจเนื่องจากแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์เป็น

แรงงานนอกระบบ การได้รับความรู้ส่วนใหญ่มาจากหลากหลายแหล่ง จึงพยายามในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยจะได้ไม่เจ็บป่วยซึ่งมีความสัมพันธ์กับรายได้ที่จะเข้ามา จึงจำเป็นต้องดูแลตนเองให้มากขึ้น ส่วนคนงานในบริษัทจะมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานคอยให้ความรู้และตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้ความรู้กับพฤติกรรมความปลอดภัยมีความแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี ร้อยละ 96.80 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เนื่องจากแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ จากการสังเกตพบว่าค่อนข้างมีการคิดบวก ทราบถึงปัญหาและต้นเหตุต่างๆที่จะเกิดขึ้นจากการทำงานและสามารถหาทางแก้ไขรับมือกับเหตุการณ์ต่างๆไม่ว่าจะเรื่องสารเคมี สภาพแวดล้อมจากการทำงาน เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ สภาพจิตใจ และการทำงานต่างๆ จึงทำให้มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุวรรธน์ แสนตรี และธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2556) ศึกษาความรู้และทัศนคติต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในโรงงานกรณีศึกษาการป้องกันโรคผิวหนังจากการใช้สารเคมีโรงงานบริษัท บลูสโคป สตีล (ประเทศไทย) พบว่าการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยที่กำหนดให้พนักงานทุกคนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานที่ปลอดภัย และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ทรงศักดิ์ มณฑา (2560) ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานสายการผลิตในบริษัท บูรณาพา กรุ๊ป จำกัด พบว่า ทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ

ธวัช เหลืองวสุธา (2556) ศึกษาความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานกรณีศึกษาบริษัท คอทโก้ เมททอลเวอร์คส์ จำกัด จังหวัดระยอง พบว่า ทัศนคติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากแรงงานที่ทำในบริษัทมีกฎระเบียบในการป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานคอยดูแลจึงไม่จำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีแต่ต้องมีพฤติกรรมความปลอดภัยที่ดีในการทำงาน ส่วนแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ต้องดูแลตนเอง ไม่มีกฎระเบียบหรือผู้มาตรวจสอบหรือดูแลด้านความปลอดภัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดี จะเห็นได้ว่าทัศนคติมีความสำคัญต่อมนุษย์เราเป็นอย่างมาก หากใครมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆดีแล้วแนวโน้มก็จะส่งผลให้ผู้นั้นแสดงพฤติกรรมในทางที่ดีด้วย เนื่องจากทัศนคติและพฤติกรรมนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ และสถานประกอบการสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดอบรมให้ความรู้กับแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ที่ทำงานในชุมชน เพื่อให้แรงงานมีความปลอดภัยในการทำงานและมีสุขภาพที่ดี
 2. องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ออกแบบกิจกรรมและวางนโยบายให้กับแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์ ให้มีความปลอดภัยในคุณภาพชีวิต
- ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำศึกษาภาวะสุขภาพและความปลอดภัยของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์เพื่อดูผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานเนื่องจากมีหลากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจ็บป่วย

2. ควรศึกษาคุณภาพชีวิตของแรงงานทำสีเฟอร์นิเจอร์เนื่องจากเป็นแรงงานนอกระบบที่ต้องดูแลสุขภาพและความปลอดภัยต่าง ๆ ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงอุตสาหกรรม.(2562). รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ไตรมาสที่1/2562 และ แนวโน้มไตรมาสที่2/2562. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กลุ่มสถิติวิเคราะห์ สำนักแผนงานกรมเจ้าท่า. กรมเจ้าท่า

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (2550). ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการ ระยะเวลา และประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการ พ.ศ. 2550. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กัญชลา ศรีสวัสดิ์. (2546). ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ต่อความปลอดภัยในการทำงาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของคณงานส่วนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เหล็กในจังหวัดสมุทรปราการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2562 สืบค้นจากเว็บไซต์ <http://cuir.car.chula.ac.th>

ชวพรพรรณ จันทร์ประสิทธิ์, ธาณีธรรมานุกูล, วันเพ็ญ ทรงคำ และ ญาดา ทิพย์เจริญทรัพย์. (2553). การบ่งชี้ปัจจัยคุกคามสุขภาพ ภาวะสุขภาพ การบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงาน: การวิเคราะห์สถานการณ์ใน

อุตสาหกรรมขนาดกลาง ขนาดย่อมพยาบาลสาร, 37(1), 1-14.

ทรงศักดิ์ มณฑา. (2560). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานสายการผลิตในบริษัทบูรณาพากรูป จำกัด. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป.

ธวัช เหลืองวสุธา. (2556). ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานกรณีศึกษาบริษัท คอทโก้ เมททอลเวอร์คส์ จำกัด จังหวัดระยอง, สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต (อาชีวอนามัยและความปลอดภัย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ธรรมรักษ์ ศรีมารุตและคณะ (2555). พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทักษะ: การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระโพธิ์นา.

วิเชียร เกตุสิงห์, (2538). ค่าเฉลี่ยและการแปลความหมาย. ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา, 18 (3),หน้า 8 -11.

สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดแพร่. (2552) . ทำเนียบอุตสาหกรรม. สืบค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2562. สืบค้นจาก http://www.industry.go.th/ops/pio/p_hrae/page/home.aspx

อนุวรรธน์ แสนตรี และธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2546). ความรู้และทักษะต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในโรงงาน กรณีศึกษา: การป้องกันโรคผิวหนังจากการใช้สารเคมีโรงงานบริษัท บลูสโคป สตีล (ประเทศไทย) จำกัด. หลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อม

- คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์บางกะปิ
อนามัย (ธีรวีโรจน์) เทศกะทีก. (2551). อาชีวนา
มัยและความปลอดภัย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.
พรินติ้งเฮาส์.
- อภิชาติ โตดิลกเวชช์.(2556). เพอร์นิเจอร์ซีดี” ตาม
นโยบายของพ่อเมืองคนปัจจุบัน สืบค้น
วันที่ 10 มิถุนายน 2562. สืบค้นจาก
เว็บไซต์ :
[https://www.dailynews.co.th/article/
195321](https://www.dailynews.co.th/article/195321)
- องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่ (2562). สถิติประชากรในเขต
พื้นที่ ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่. สืบค้นวันที่ 13 มิถุนายน
2562. สืบค้นจากเว็บไซต์ :
[http://www.govesite.com/praluang/i
ndex.php?p=1](http://www.govesite.com/praluang/index.php?p=1)
- Cochran, W.G. (1953).Sampling Techiques.
New York: John Wiley & Sons. Inc.